

Филиппович Є.С., ст.гр. ФКс-14-1
Науковий керівник:
к.е.н., доц. кафедри ЕАіФ Герасимова І.Ю.
(Державний ВНЗ «Національний гірничий
університет», м. Дніпропетровськ, Україна)

УПРАВЛІННЯ ДЖЕРЕЛАМИ ФІНАНСУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВА

Для успішного функціонування на споживчому ринку підприємству необхідна дієва ефективна комплексна система управління його діяльністю. У цьому контексті значним і суттєвим для підприємств є ефективний вибір джерел фінансування, які є невід'ємною складовою діяльності підприємства.

В умовах нестабільної ситуації в економіці державі, підвищеної конкуренції серед підприємств тощо, підприємства змушені шукати найбільш вигідні або нові джерела фінансування на ринку капіталів для здійснення своєї діяльності.

Розвиток ринкових відносин сприяв значному збільшенню способів фінансування бізнесу. З одного боку, це добре, адже розвиваються ринок і конкуренція, покращується якість товару, збільшується зайнятість населення тощо. А з іншого — це змушує підприємства шукати нові способи управління та аналізу джерел фінансування, їм доводиться брати до уваги особливості кожного ресурсу, його вартість, часові рамки та інше.

Джерела фінансування прийнято розділяти на чотири види:

- внутрішні джерела підприємства (чистий прибуток, амортизаційні відрахування, реалізація або здача в оренду не використовуваних активів);
- залучені кошти (кошти від інвестора);
- позикові кошти (кредит, лізинг, векселі);
- змішане (комплексне, комбіноване) [1].

Головна мета вибору джерела фінансування полягає в тому, щоб віднайти такі з них, за яких витрати на повернення будуть мінімальними, а ефективність — максимальною. Невміле управління джерелами фінансування часто призводить до погіршення стану підприємства. В ідеалі стратегічний план розвитку підприємства має передбачати розрахунок усього портфелю фінансування, в якому показуються різні способи залучення та використання коштів [2].

Управління фінансами підприємств (фінансовий менеджмент) забезпечує його господарську діяльність фінансовими ресурсами, вирішує існуючі фінансові протиріччя у фінансових відносинах, здійснює контроль за дотриманням фінансової дисципліни і націлене на подальший розвиток підприємства, досягнення його стратегічних цілей. Відділ фінансового планування розробляє плани та бюджети підприємства

Використання «чужих» коштів збільшує рентабельність власного капіталу підприємства, це називається ефектом фінансового важеля, він може як збільшуватися, так і зменшуватися, залежно від поєднання позикових та залучених коштів або від розміру відсоткової ставки за кредит;

У зарубіжній практиці прийнято, що оптимальне значення ефекту фінансового важеля не може виходити за межі рентабельності підприємства [3].

Отже, структура джерел фінансування підприємства представлена основними складовими: власним капіталом, позиковим капіталом і залученим капіталом.

Методичні підходи до побудови раціональної структури капіталу підприємств полягають у формуванні гнучкої фінансової політики, яка дає змогу оперативно реагувати на вплив зміни зовнішнього та внутрішнього економічного середовища шляхом вибору та оптимізації альтернативних джерел залучення капіталу і ключовими показниками фінансово-господарської діяльності підприємств для підвищення ефективності використання його капіталу.

Список літератури:

1. Бондар Н.М. Економіка підприємства: Навчальний посібник / Н.М. Бондар. –К.: Видавництво А.С.К., 2010. – 400с.
2. Болтак О.Л. Шляхи вдосконалення системи управління підприємством: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://nauka.zinet.inf/boltak.php>
3. Іванілов О.С. Економіка підприємства: підручник / О.С. Іванілов. - К. : Центр учбової літератури, 2010. - 728 с.